

Eta joanikan laubak
zeuden parajera,
zéin ill sententziya au
zioten atera.
Esanaz arrautz gille
gertatu ez dana,
izan dedilla gaur ill
ta jan bear dana.
Eta eramanikan
berá sukaldera,
an zioten lepoa
labanaz atera.
Au ikuzteaz ollo

kulpaz kutsutuba,
ikaraz izandu zan
aurrera justuba.

.

Ona leziocho bat
bearra gurezat,
orra zer dágoan gero
traidorearentzat;
Bi abotatikan jan
naiduben askori,
šinistu gertatuko
zaiola lan ori.

Azariya eta Azari-Zakurra.

Ollo bat jaten zala
azariya ari,
zakurrak eldu zion
lepotik berari,
Esanaz—¿zer ari aiz?
¿nondik ostudek au?—
zeñek eranzun zion
—jabeak emanau.
—Ez, jabeak ollorik
ez dik eman iri,
gure echetikan dek
ostu ollo ori.
—Egiya da au zuen
echekoa dala,
bañan bai eta ere
ostuba eztala,
Nagusiyak berak dit
ageriyan eman,

ezditzatan iñilka
geiago eraman.
Oraindikan esanaz
illero, illero,
emango ditala bat
au seguru gero.
Bada ez lapurtzeko
ari ollorikan,
ezpaldinbadet artu
nai balazorikan.
Itz emandiot ezetz
eta au zan dena;
lapurtzat zuk ni egin
bearra det pena.
Goazen, goazen biok gu
orain beregana,
galdetzera dan edo
ez, au ark emana,

Ontan erdi sinistu
egiñik zakurrak,
kendu zizkan gañetik
bere atzaparrak.
Eta zijoazela
galdetzera biyak,
bidean eskapatu
zion azariyak.

.

Onek erakusten du
bizitzeko ernai,
ez sinistatuzeko
edozeñi zer nai.
Begiratzeko len zer
izana dan bera
ezdeikion tiroa
erpotik atera.

RAMON ARTOLA

